

CYBERbullying-ul în școală – Resursă Educațională

Categorie: Resurse Educaționale

Titlul activității: *Fără bullying, fără durere*

Obiective:

O1: să identifice situații de bullying; (conștientizarea fenomenului)

O2: să găsească soluții pentru remedierea unor astfel de situații; (dezvoltarea unor mecanisme de combatere/apărare)

O3: să exprime liber sentimente și idei. (expunerea unor trăiri/părerii personale)

Nivel: primar, clasa a IV-a

Materiale didactice: poveste, foi colorate, markere, șervețele, cerneală, carioci

Desfășurarea activității:

Activitatea debutează cu captarea atenției elevilor. Se va realiza cu ajutorul poveștii terapeutice „Un băiețel și un porumbel” (Anexa 1). Pornind de la această poveste, se inițiază o discuție în urma căreia copiii sunt încurajați să exprime cât mai multe idei referitoare la acest fenomen și să dea exemple în care consideră ei că au fost victime ale bullying-ului sau i-au văzut pe alții în această situație.

În continuare, fiecare copil va primi un șervețel pe care va trebui să deseneze foarte mare și frumoasă, o inimă roșie (Anexa 2). După ce fiecare copil a realizat desenul, va lua o rezervă de stilou și în timp ce numește comportamente negative, va picura pe inimă cerneală. După mai multe picături, copiii sunt îndemnați să tragă niște concluzii: fiecare lucru care ne rănește, lasă o „pată” în sufletul nostru, este foarte greu să „stergem” în totalitate, mereu vor rămâne urme, inima celui care are parte de bullying nu va mai fi ca înainte etc.

Și pentru că au aflat la finalul poveștii că „*Nimeni nu are voie să mă lovească! Merit tot ce e mai bun și mai frumos!*”, copiii sunt provocați să dea exemple de comportamente pozitive care într-o situație de bullying îi pot determina pe agresori să renunțe la agresivitate, pot diminua fenomenul sau chiar stopa. Acest exercițiu se va realiza sub deviza „*Mă ajut, ajutându-te!*”.

Activitatea se va încheia prin completarea la tablă a 2 copaci în oglindă (Anexa 3): *Ce ofer celor din jur? Ce vreau să primesc de la cei din jur?*

Astfel, se va concluziona că dacă ne dorim ca ceilalți să se comporte frumos cu noi, trebuie ca și noi să oferim cuvinte și gesturi frumoase, să-i ascultăm și să-i înțelegem. Este clar că în spatele celui care dă bullying este o poveste tristă care îl determină să reacționeze așa și el la rândul-i are nevoie de ajutor. Iar gândul de final cu care copiii vor rămâne: „Este important să avem grijă de sufletul nostru, dar și al celorlalți.”.

Evaluarea activității:

Evaluarea se va realiza pe tot parcursul activității, urmărindu-se implicarea activă a tuturor elevilor. Aceștia vor fi angrenați să exprime păreri personale, să comunice sentimente și să creeze un tablou complet despre fenomenul de bullying.

Sfaturi pentru profesori/facilitatori:

Să se insiste pe dezvoltarea emoțională a copiilor.

Publicat de:

Nume și Prenume: Coțovanu Adriana

Denumirea instituției: Școala Gimnazială Nr. 1 Suceava

Clasa: a IV-a

Anexa 1

UN BĂIEȚEL ȘI UN PRUMBEL

de Florina Bumbaru

A fost odată ca niciodată, un băiețel pe nume Cătălin dar toți îi spuneau Cătă. Cătă avea ochii blânzi și îi ținea mereu în cărți și foi de colorat. Îi plăcea să citească și să deseneze.

Când își ridica ochii din cărți sau foi desenate, îi punea pe frunzele din copaci și parcă flutura odată cu ele, pe insecte și păsări și parcă zbura odată cu ele.

Când nu citea în cărți, ochii lui citeau în frunze, în scoarța copacilor și în picături de ploaie.

Fiecare drum prin natură era ca o carte pe care o citea.

– Ssst nu ne vede! șopti o gașcă de băieți ascunși pe crengi într-un copac.

– Acum!!! tipă unul dintre ei când Cătă ajunsese în dreptul copacului.

O avalanșă de castane și conuri se porni înspre el.

Cătă începu să meargă mai repede dar nu ridică privirea înspre ei. Îi știa de mult timp! Era gașca de băieți care îl tot deranja la școală, în pauze, pe drum spre casă.

Ura să meargă la școală și să fugă mereu de alți copii!

Conurile îl lovesc direct în cap dar Cătă nici nu se uită în spate, grăbește pasul și mâinile apucă strâns bretelele ghiozdanului.

– Tot nu ne bagă în seamă! râd băieții și coboară din copac.

Își pregătiseră lângă copac o moviliță cu pietre și bețe. Încep să le azvârle înspre Cătă.

– I-am nimerit ghiozdanul, 10 puncte! Eu l-am nimerit în picior, 20 de puncte! Să-l prindem! tipă toți și se năpustesc printre copaci după el!

Cătă o ia la fugă. Inima-i bate cu putere odată cu picioarele care zvâcnesc în pământ și răscolesc frunzele-n sus!

Dacă reușește să ajungă la marginea pădurii și să treacă de calea ferată, e salvat. Acolo sunt mulți oameni și băieții nu se încumetă să-i mai facă nimic.

Cătă sare peste calea ferată și gașca de băieți se răsfiră și se pierde în mulțime.

Se prăbușește pe o bancă să-și tragă sufletul. Își șterge fruntea udă și își pune mâinile reci pe obraji roșii ca focul.

După ce își mai revine un pic, își scoate pachetul din ghiozdan.

La foșnetul ambalajului, se și auzi un sfârâit de aripi și câțiva porumbei aterizează la picioarele lui.

Îi plăcea să-și împartă gustarea cu porumbeii, erau singurii care se purtau frumos cu el! În schimb ura să se ducă la școală și să fie cu alți copii. Nu reușise să-și facă prieteni, stătea singur în bancă, mereu cu ochii în cărți.

În pauze, toți îl deranjau! Unii îi luau ghiozdanul, alții îl îmbrânceau și îi puneau piedică! Nu știa de ce toți îl lovesc și râd de el dar se obișnuise să fugă mereu de ei.

Se gândea că probabil ceva nu e în regulă cu el, că el nu e ca ceilalți și se îndepărta și mai tare de ei.

Când trebuia să iasă afară din casă, imediat cum vedea alți copii pe drum, traversa pe partea cealaltă. Uneori reușea să nu fie văzut și răsuflea ușurat, alteori nu avea ce să facă și trecea pe lângă ei.

Odată trebuia să ajungă la un magazin să cumpere ceva. O gașcă de băieți râdeau zgomotos rezemați de gardul magazinului. Nu avea pe unde să-i ocolească.

Se apropie de grupul de băieți, își ținu respirația și închise ochii doar doar s-o face nevăzut. Ajunse în dreptul lor și simți cum toate privirile se-ntorc înspre el și-l săgetează. Respirația lor pufăi înspre el mai să-l clatine și să-l dea pe spate.

Se opresc din vorbit și încep să radă de el:

– Haha, ia te uită pe cine avem aici!

Cătă nici nu se uită în ochii lor, abia reuși să treacă pe lângă ei împleticindu-și picioarele.

Când deodată simți că ceva îl trage în spate. Unul dintre băieți îi prinsese ghiozdanul de mâner și îl ținea blocat în sus. Se zbatu și reuși să iasă din bretele. Dar băiatul îi azvârli ghiozdanul în iarbă.

Dă să facă un pas spre ghiozdan dar alt băiat îi puse piedică și Cătă căzu peste ghiozdan. Când să se ridice, altul puse un picior peste el și-l imobiliză.

– Dă-ne tot ce ai în ghiozdan!

Cătă răsturnă ghiozdanul și câteva pachete de biscuiți căzură în iarbă.

Mereu își punea mai multe pachete în ghiozdan dacă avea să se întâlnească cu grupul de băieți. Cât își împărțeau pachetele între ei, Cătă se ridică într-o clipă, apucă ghiozdanul gol și o luă la fugă!

Nu se mai opri până la băncuța de lângă de calea ferată și se aruncă pe ea transpirat și gâfâit.

Azi nu mai avea ce să împartă cu porumbeii. Dar ei tot veneau, îl înconjurau și fâlfâiau din aripi ca și cum ar fi vrut să-l îmbrățișeze. Erau așa frumoși porumbeii, ar fi vrut să fie și el un porumbel.

Oftă și ridică ochii spre cer. Ar fi putut să zboare și să nu-l mai urmărească nimeni!

Un țipăt ascuțit îl făcu să tresară.

Puțin mai departe, un grup de pescăruși țipau și se învârtea deasupra unor cutii

colorate. Pe una dintre cutiile stătea un porumbel care părea că le apără.

Pescărușii zburau în cerc și se apropiau din ce în ce mai tare de porumbel până când se năpustiră asupra lui într-o bătaie de aripi. Înceau să-l împingă și să-l dea jos, îl zgâriau cu ghearele și îl ciuguleau cu ciocul.

Cătă alergă imediat spre cutiile colorate să-l apere. Dă jos ghiozdanul de pe umeri, îl îndreptă și îl flutură cu putere înspre pescăruși. Strigă la ei, aruncă cu ghiozdanul în toate părțile și le făcu vânt din ce în ce mai tare până când pescărușii își luară zborul.

Porumbelul rămase nemișcat în timp ce fulgi de pene cădeau ușor în jurul lui, pe cutiile colorate.

Cătă se aplecă, îl cuprinse în mână pe porumbel și îl ridică încetișor. Își apropie obrazul de penele lui catifelate și simți micuța inimă cum îi zvâcnea în piept.

– Porumbel frumos! Nimeni nu are voie să te lovească! Meriți tot ce e mai bun și mai frumos!

Porumbelul îl privi lung cu ochi mari și galbeni. Și băiețelul îl privi la rândul lui.

În ochii porumbelului strălucea soarele și ca prin magie, băiețelul se văzu pe el oglindit în ochii mari și galbeni ai porumbelului.

Iar băiețelul care știa să citească în ochii porumbeilor, își privi imaginea oglindită și citi cu voce tare:

“Nimeni nu are voie să mă lovească!

Merit tot ce e mai bun și mai frumos!”

Din ziua aceea, băiețelul Cătă a învățat să se uite în ochii celorlalți copii și să citească în ei. Din ziua aceea, nu a mai fugit și nu s-a mai

ascuns de nimeni!

Căci a aflat că în ochii celorlalți se vede pe el iar el merită tot ce e mai bun și mai frumos!

Anexa 2

Anexa 3

Eu ofer

Eu aş vrea să primesc